ସୀମା ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରହକାରୀ, ବମ୍ବେ

ବନାମ

ମେସର୍ସ ହାର୍ଦିକ ଶିଳ୍ପ ନିଗମ

ଡିସେମ୍ବର 10,1997

(ଏସ୍. ପି. ଭରୁଚା ଏବଂ ଏ.ପି. ମିଶ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1962 — ଧାରା 24,108 — ପଲିଥିଲିନ ଟୁକୁରାର ଆମଦାନୀ — ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ ଅନୁମତି — ସୀମା ଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯାଞ୍ଚ କରି ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ, ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଥିଲା— ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ — ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯିବ — ଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ — ଅପିଲ ଉପରେ,ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବାତିଲ କରିଛନ୍ତି — ସାମଗ୍ରୀକୁ ବିକୃତକରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ — ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତରକୁ ନ ଯାଇ ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିବାରେ ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀକୁ ବିକୃତକରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ — ଅପରାଧ ଚିହ୍ନଟ ହେବା ପରେ ହିଁ ବିକୃତକରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା — ମାମଲାଟିକୁ ନୂତନ ଭାବେ ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ପରିସମାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା - କରଦାତା ପଲିଥିନ ଟୁକୁରା ଆମଦାନୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଘରୋଇ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅନୁମତି ମାଗିଥିଲେ । ସୀମା ଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଉପଯୋଗୀ ସାମଗ୍ରୀ । ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ,1962ର ଧାରା 108 ଅନୁଯାୟୀ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିବୃତିଗୁଡ଼ିକ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସୀମା ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରହକାରୀ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଟୁକୁରା କରି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହିପରି ସଂଗ୍ରହକାରୀ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରି ସାମଗ୍ରୀକୁ ସେବା ଯୋଗ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ଆକଳନ କରିବା ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେଗୁଡିକ ମୋଚନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବିକଳ୍ପ ସହିତ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରିବାକୁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ସାମଗ୍ରୀଗୁଡିକ ଏପରି ଭାବରେ ବିକୃତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ସେଗୁଡିକ କେବଳ ଆଉଥରେ ବ୍ୟବହାର ସାପେକ୍ଷ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୁହେଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରି, ରାଜସ୍ୱ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 24 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ସେହି ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରି ଦେଇଛି, ଯଦିଓ ଧାରା 24 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧର ପରିଣାମକୁ କ୍ଷମା କିମ୍ବା ଲିଭାଇବା ନୁହେଁ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଏବଂ ମାମଲାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି :1. ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ଏବଂ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ନକରି ସାମଗ୍ରୀର ବିକୃତକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାକୁ ଏକ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଧରି ନାହିଁ ଯେ, ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଟୁକୁରା ଥିଲା କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଟୁକୁରା ଭାବରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ଜବତ, ପୁନଃଉଦ୍ଧାର ଜୋରିମାନା ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିନା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସଂଗ୍ରହକାରୀରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ପାରି ନଥାନ୍ତେ ଏବଂ କେବଳ ସାମଗ୍ରୀର ବିକୃତକରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିଥାନ୍ତେ ।

2. ଯେଉଁ ସମୟରେ କରଦାତା ବିକୃତକରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଯଦି ଏହା ଆରମ୍ଭରୁ କରିବା ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ହୁଏତ ତାହା ଏକ ଭିନ୍ନ କଥା ହୋଇଥାନ୍ତା । କେବଳ ସପ୍ତମ ଡବାର ଯାଞ୍ଚ ପରେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏଥିରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାର ଏକ ଅଂଶ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ । ତେଣୁ ଅପରାଧଟି ଚିହ୍ନଟ ହେବା ପରେ ହିଁ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକୃତକରଣ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର :ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ 10411-13/1996

ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସୁନା (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏ. ସଂଖ୍ୟା C-481/94-A, 327-28/95-Aରେ ତା.20.10.95ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ । ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 586-588/1995-A ବିରୁଦ୍ଧରେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏମ୍. ଏସ୍. ଉସଗାଓଁକର, ଅତିରିକ୍ତ ମହା ନ୍ୟାୟାଭିକର୍ତ୍ତା, ଧ୍ରୁବ ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଭି. କେ. ବର୍ମା ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 10411-13/96 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ରିଜ୍ ଭୂଷଣଙ୍କ ପାଇଁ ବି.ଏମ୍. ସିଂଘଭି ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 432/97 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଉମା ନାଥ ସିଂଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଏସ୍. ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନକର୍ତ୍ତା

ଭରୁଚା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । ସୀମା ଶୁଳ୍କ, ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ସୁନା (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ରାଜସ୍ୱ ଏହି ଅପିଲ କରିଛି ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଘରୋଇ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ/ପଲିଥିଲିନ ଟୁକୁରା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସାତଟି ପ୍ରବେଶ ଚିଠା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଟୁକୁରା ଭାବରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ଗୁପ୍ତ ସୂଚନା ମିଳିଥିବାରୁ, ସପ୍ତମ ପ୍ରବେଶ ଚିଠା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ସୀମା ଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଯାହା ଆମଦାନୀ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଏଲ୍‌ଡିପିଇ. ପରଦାର ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ରୋଲ୍, ଯେଉଁଥିରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ମୁଦ୍ରିତ ବଡ଼ ଆକାରର ବ୍ୟାଗ୍, ସାଦା କ୍ୟାରି ବ୍ୟାଗ୍ ଏବଂ ମୁଦ୍ରିତ କ୍ୟାରି ବ୍ୟାଗ୍ ସବୁ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା । ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମ, 1962ର ଧାରା 108ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବିବୃତି ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 8, 1994 ରେ ସୀମା ଶୁଳ୍କ ସଂଗ୍ରହକାରୀ, ବମ୍ବେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଏହାର ବିଦେଶୀ ଯୋଗାଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିଠିପତ୍ର, ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଟୁକୁରା ଭାବରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଉ; ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଉ; ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜବତ କରାଯାଉ, ଜୋରିମାନା ଦେଇ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୋଚନ କରିବାର ବିକଳ୍ପ ସହିତ; ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଏକ ଅପିଲ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଏହା ଉପରେ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଏହି ଅପିଲର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କ ରାୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, ଏକକ ଫିଲାମେଣ୍ଟ ସୂତା ନିର୍ମାଣରେ ପୁନଃ ବ୍ୟବହାର ସାପେକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଟୁକୁରା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଆଗ୍ରହୀ ନଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଯଥାର୍ଥତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ, ତାଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତକରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 24 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ଏକାଧିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ କରିବା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଟୁକୁରା କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ, ତାହା ଜଣେ ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବା ଉଚିତ, ଯିଏ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆମଦାନୀ କେବଳ ଟୁକୁରା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ବିକୃତକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଟୁକୁରା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ନୁହେଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପରିଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଆମଦାନି କରାଯାଇଥିବା ଦାବି କରି, ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ପୋଷାକଗୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଧାରା 24 ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ମାମଲାରେ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ସାମଗ୍ରୀଗୁଡିକ ଏପରି ଭାବରେ ବିକୃତକରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ

ଯେ, ସେଗୁଡିକ କେବଳ ପୁନଃ ବ୍ୟବହାର ସାପେକ୍ଷ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୁହେଁ ।

ସୀମା ଶୁଳ୍କ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 24 ଏହିପରି କୁହେ:

"ସାମଗ୍ରୀର ଅନୁପଯୋଗୀ କିମ୍ବା ବିକୃତକରଣ ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା । "- କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ମାଲିକଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁପଯୋଗୀ କିମ୍ବା ବିକୃତକରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିପାରନ୍ତି ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଏକାଧିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ କରିଦିଆଯାଏ; ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ଏପରି ଅନୁପଯୋଗୀ କିମ୍ବା ବିକୃତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏପରି ହାରରେ ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ ହେବ ଯାହା, ଯଦି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଅନୁପଯୋଗୀ କିମ୍ବା ବିକୃତ ରୂପରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉସଗାଓଁକର, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ମହା ନ୍ୟାୟାଭିକର୍ତ୍ତା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଟୁକୁରା ଭାବରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ମୋଚନ ଜୋରିମାନା ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆଦେଶ, ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ନ ଯାଇ କେବଳ ଧାରା 24 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏସବୁ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରି ଦେଇଥିଲା । ଧାରା 24ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହେବାର ପରିଣାମକୁ କ୍ଷମା କରିବା କିମ୍ବା ଲିଭାଇବା ନଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତକରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା କାରଣ ଏହା ଆମଦାନୀର ଯଥାର୍ଥତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଧାରା 24 କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଏହାର ରାୟକୁ ଆଧାର କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ।

ଯେଉଁ ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିକୃତକରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଯଦି, ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସାମଗ୍ରୀର ବିକୃତକରଣ ପାଇଁ କହିଥିଲେ, ତାହା ଏକ ଭିନ୍ନ ବିଷୟ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତା । ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହା ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । କେବଳ ସପ୍ତମ ଡବାଟିର ଯାଞ୍ଚ ପରେ ହିଁ ଜଣାପଡିଲା ଯେ, ଏଥିରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାର ଏକ ଅଂଶରେ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ

ସାମଗ୍ରୀ ଥିଲା । ଯଦି ତାହା ସତ, ତେବେ ଅପରାଧଟି ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ ହିଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିକୃତକରଣର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରେ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଧରେ ନାହିଁ ଯେ, ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଟୁକୁରା ଥିଲା କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଟୁକୁରା ଭାବରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ଜବତ, ମୋଚନ ଜୋରିମାନା ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିନା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସଂଗ୍ରହକାରୀରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ପାରି ନଥାନ୍ତେ ଏବଂ କେବଳ ସାମଗ୍ରୀର ବିକୃତକରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିଥାନ୍ତେ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଏବଂ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥି ସହିତ, ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଅପିଲର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାର ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; ତେଣୁ, ଅପିଲଟିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଏହାର ଶୁଣାଣି ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ପରିସମାପ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯାହା ଆମେ ବାତିଲ କରିଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥାଏ ।

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଅପିଲ ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଅପିଲ (ସଂଖ୍ୟା C. 481/94-A, 327-328/95-A) କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ (ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ)ର ନଥିରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ଯାହାର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ପରିସମାପ୍ତ କରାଯିବ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅପିଲର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଏସ୍.ଭି.କେ.ଆଇ. ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ । "

ଅନୁବାଦକ : - ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ